

[Poul Schlüter.]

gende personskatter også lægger stadig stigende arveafgifter. Vi mener, at flertallet her i salen gør for meget for at knuse opsparingslysten og tilskyndelsen til at drive erhverv og tage en risiko, hvis man skærper arveafgiftsloven.

Jeg vil også gerne knytte nogle bemærkninger til dette lovforslags tilblivelse. Det blev nævnt i tiltrædelseserklæringen fra oktober måned, at regeringen ville komme med lovforslag om skærpede arveafgifter. Vi vidste det. Hvornår kom så lovforslaget? Det kom først i marts måned. Regeringen har sandelig tænkt sig grundigt om under udformningen af forslaget. Så kom det til første behandling her i salen i april måned. På grund af et meget stort arbejdspress også med andre sager i skatteudvalget tog man først fat på den egentlige udvalgsbehandling umiddelbart før pinse. Siden har der været arbejdet ihærdigt. Jeg vil gerne sige, at udvalgets formand har tilrettelagt og ledet arbejdet fortræffeligt, og han har gjort sit yderste for, at tingene kunne blive belyst så godt som muligt, men altså under de givne forhold. Ham har jeg ingen bebrejdelser at rette imod. Det har jeg derimod mod finansministeren. Dette lovforslag har ingen som helst hastende karakter. Når man bebuder i tiltrædelseserklæringen, at man vil komme med et lovforslag af denne art, er det helt galt, at man først fremsætter det i marts, sidst på folketingsåret, hvor alt her på Christiansborg i forvejen brænder på.

Lovforslaget skal jo først træde i kraft den 1. januar 1973. Tinget og ikke mindst offentligheden burde have haft længere tid til at overveje lovforslagets konsekvenser. Det værste var de sidste dage i udvalget. I forrige uge modtog skatteudvalget adskillige snese nye bilagssider om lovforslag, som endnu ikke var færdigbehandlet. Alene den 25. og 26. modtog udvalget 23 sider ændringsforslag, bemærkninger og besvarelser blot vedrørende arveafgiftsloven. De sidste omfattende ændringsforslag blev delt om i fredags omkring kl. 11.15, medens vi sad her i salen. Jeg nævner det tidspunkt, fordi tingets medlemmer og offentligheden skal være klar over, at få minutter efter, at mødet her i salen i fredags var afsluttet, gik betænkningen med de kl. 11.15 omdelte ændringsforslag i trykken. Sikke dog en urimelig

arbejdsmetode i en sag, hvor der ikke er nogen anden begrundelse for hastværk end den, at finansministeren måske måtte tvivle på, at han var finansminister også til efteråret. Det er barsk over for udvalgets medlemmer, det er urimeligt over for de øvrige medlemmer af folketinget, og det er aldeles uforsvarligt over for offentligheden. Offentligheden har ikke haft skygge af mulighed for at studere ændringsforslagene og bemærkningerne, som blev omdelt her og kun her i salen i fredags om formiddagen, før de blev trykt. Offentligheden har ikke haft en chance for at henvende sig til udvalget om ændringsforslagene, hverken skriftligt eller mundtligt. Betænkningen blev trykt, før folketingsjournalisterne havde en jordisk mulighed for at referere for offentligheden, hvordan det endelige lovforslag ville komme til at se ud.

Dette bør folketinget, som repræsenterer befolkningen, ikke finde sig i, og derfor har jeg ment, at det var rigtigt at sige, at her er i alle tilfælde en sag, hvor det er på sin plads at gøre brug af grundlovens bestemmelse om, at $\frac{2}{5}$ af folketingets medlemmer kan kræve 12 dage mellem anden og tredje behandling. Jeg håber stadig, at et tilstrækkeligt antal folketingsmedlemmer vil samle sig om dette, men det afhænger naturligvis af, om en række medlemmer, så vidt jeg kan bedømme 11, af dem, der nok stemmer for lovforslaget, i alle tilfælde vil erkende, at selv om de er tilhængere af lovforslagets forhøjelser, har der ikke været tid nok til lovforslagets og de mange bilags behandling.

Dette lovforslag bør ikke vedtages, før tinget tager på sommerferie på fredag. Det konservative folkeparti vil stemme imod lovforslaget. Vi mener, at det samfundsøkonomisk er fuldstændig forfejlet på et tidspunkt, hvor vi har brug for kapitalspredning og kapitaldannelse, at tappe erhvervslivet og private mennesker for yderligere en del af den alt for ringe opsparing.

Kofoed: Jeg kan forstå, når jeg ser ud over folketingssalen, at der just ikke er den store interesse for disse spørgsmål, eller også er der andre ting, der optager medlemmerne mere, så jeg skal ikke komme med nogen længere udredning og ikke trætte de få medlemmer, der er til stede, med en masse detaljerede oplysninger. Jeg mener i det hele